

GŁOS PARAFIALNY

Parafia Świętego Krzyża w Jaworznie-Jeleniu

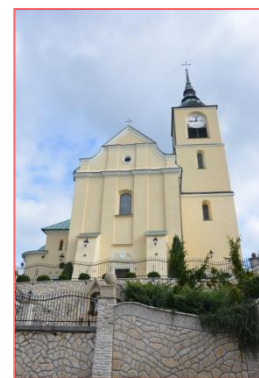
nr 3 (352) – 04 luty 2024

43-608 Jaworzno, ul. Zwycięstwa 33

konto: 95 1020 2528 0000 0502 0157 8137

<http://www.parafijajelen.wiara.org.pl>

email: kancelaria@parafijajelen.pl

Kancelaria Parafialna czynna:	wtorek, czwartek:	15 ³⁰ – 16 ³⁰	sobota:	8 ³⁰ – 10 ⁰⁰
Biblioteka Parafialna czynna:	w każdą środę:	16 ⁰⁰ – 17 ⁰⁰		

Zamyślenia nad Słowem Bożym

Po wyjściu z synagogi Jezus przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On podszedł i podniósł ją, ująwszy za rękę, a opuściła ją gorączka. I usługiwała im. Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto zebrało się u drzwi. Uzdrawił wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ Go znaly.

Nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: «Wszyscy Cię szukają». Lecz On rzekł do nich: «Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo po to wyszedłem». I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach i wyrzucając złe duchy. (Mk 1, 29 – 39)

Ewangelia ukazuje nam dziś Jezusa czyniącego cuda. Dla wielu z nas to chyba jeden z bardziej atrakcyjnych fragmentów, bo tak wielu czeka na rozmaite uzdrowienia. Chcielibyśmy, by Chrystus w naszej codziennej rzeczywistości był lekarzem uwalniającym nas z wszelkich dolegliwości i słabości. Kiedy teściowa Piotra była chora, Apostołowie intuicyjnie wiedzieli, że trzeba o tym powiedzieć Jezusowi. A On ze swej strony nie czynił żadnych oporów. Tak jakby chciał pokazać, że jest po to, aby nieść ulgę cierpiącym. Nie bał się chorych, a ujmując teściową za rękę, niósł ulgę nie tylko w wymiarze ciała, ale też ducha. Teściowa została natychmiast uzdrowiona i niezwłocznie zaczęła im usługiwać. Gorączka może tu być także symbolem osoby pełnej złych emocji i napięć, które niejednokrotnie są przypisywane teściowym. Obecność Jezusa niesie ukojenie, które z kolei przenoszone jest także na relacje z innymi. Choroba duszy i ciała zamyka nas niejednokrotnie na drugiego człowieka, a z Chrystusem zmieniamy nasze spojrzenie na swój ból, chorobę, i nawet jeżeli w wymiarze fizycznym nie dostępujemy uzdrowienia, to w wymiarze ducha dzięki Bogu zaczynamy się otwierać na drugiego człowieka i niesiemy pokój także tym, którzy w swym sercu nie potrafią się pogodzić z naszą słabością, chorobą i cierpieniem. Kiedy zachodzi słońce wszelkiej nadziei, to właśnie do Jezusa przybywają chorzy i opętani – oni stają się świadkami Jego Bóstwa i gromadzą wokół Niego niemal całe miasto. To oni mają być ewangelizatorami, nie złe duchy, którym Jezus zabrania mówić, kim jest. To obecność Jezusa w naszym życiu sprawia, że odkrywamy Jego Bóstwo.

Ofiarowanie Pańskie

Na pamiątkę ocalenia pierworodnych synów Izraela podczas niewoli egipskiej każdy pierworodny syn u Żydów był uważany za własność Boga. Dlatego czterdziestego dnia po jego urodzeniu należało zanieść syna do świątyni w Jerozolimie, złożyć go w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną opłatą 5 syklów. Równało się to zarobkowi 20 dni (1 sykl albo szekel to 4 denary lub drachmy, czyli zapłata za 4 dni pracy robotnika niewykwalifikowanego). Równocześnie z obrzędem ofiarowania i wykupu pierworodnego syna łączyła się ceremonia oczyszczenia matki dziecka. Z tej okazji matka była zobowiązana złożyć ofiarę z baranka, a jeśli jej na to nie pozwalało zbyt wielkie ubóstwo - przynajmniej ofiarę z dwóch synogarlic lub gołębi. Fakt, że Maryja i Józef złożyli synogarlicę, świadczy, że byli bardzo ubodzy. Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątką ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia. Kościół wszystkim ważniejszym wydarzeniom z życia Chrystusa daje w liturgii szczególnie uroczysty charakter. Święto Ofiarowania Pana Jezusa należy do najdawniejszych, gdyż było obchodzone w Jerozolimie już w IV w., a więc zaraz po ustaniu prześladowań. Dwa wieki później pojawiło się również w Kościele zachodnim. Tradycyjnie dzisiejszy dzień nazywa się dniem Matki Bożej Gromnicznej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. Obchodom towarzyszyła procesja ze świecami. W czasie Ofiarowania starzec Symeon wziął na ręce swoje Pana Jezusa i

wypowiedział prorocze słowa: "Światłość na oświecenie pogan i na chwałę Izraela" (Łk 2, 32). Według podania procesja z zapalonymi świecami była znana w Rzymie już w czasach papieża św. Gelazego w 492 r. Od X w. upowszechnił się obrzęd poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa - Światłość świata, Chrystusa, który uciszał burze, był, jest i na zawsze pozostanie Panem wszystkich praw natury. Momentem najuroczystszym apoteozy Chrystusa jako światła, który oświeca narody, jest podniosły obrzęd Wigilii Paschalnej - poświęcenie paschału i przepiękny hymn Exultet. Od 1997 r. 2 lutego Kościół powszechny obchodzi ustanowiony przez św. Jana Pawła II Dzień Życia Konsekrowanego, poświęcony modlitwie za osoby, które oddały swoje życie na służbę Bogu i ludziom w niezliczonych zakonach, zgromadzeniach zakonnych, stowarzyszeniach życia apostołskiego i instytucjach świeckich. Pamiętajmy o nich w podczas naszej. _____

Popielec – piękno symbolu i gestu (Ks. Marek Łuczak)

W świadomości wielu wiernych pokutuje niewłaściwe przekonanie, że okres Wielkiego Postu jest ponury i smutny. Okazuje się, że jest to prawdziwy czas łaski od Pana: ludzie odzyskują właściwe proporcje w swym życiu i wprowadzają pożądaną korektę w hierarchii wartości. Jeśli też decydują się na większą ascezę, to przecież w niedalekiej perspektywie dostrzegają już radość i słodycz świętowania.

Życie obrócone w proch

Bez cienia wątpliwości początek Wielkiego Postu powszechnie kojarzy się jednak z popiołem. – Popiół był używany w wielu religiach – wyjaśnia ks. prof. Maciej Ostrowski z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. – Jego symbolikę przejęło chrześcijaństwo. Przede wszystkim jest on znakiem żałoby. Po śmierci bliskiej osoby posypywano się na znak żałoby popiołem, tarzano się w popiele, spano w nim, podrzucano popiół do góry. Popiół jest równocześnie znakiem oczyszczenia (używało się go do oczyszczania przedmiotów, zanim wynaleziono bardziej skuteczne środki chemiczne).

Krakowski teolog przywołuje w tym kontekście słowa Jezusa wypowiedziane wobec grzesznych miast: „Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które u was się dokonały, już dawno w worze i w popiele by się nawróciły” (Mt 11, 20-21). Oczyszczenie zatem to poddanie się Bożemu miłosierdziu i przebaczeniu poprzez żal i szczerą chęć poprawy. Ale też przyjęcie jakiegoś dzieła pokutnego (trudu, cierpienia) – człowiek cierpi, gdy tarza się w popiele.

Warto też podkreślić, że popiół powstaje ze spalania, że poprzez pokutę (szczególnie w Wielkim Poście), w myśl słów św. Pawła, ma umrzeć w każdym z nas „stary człowiek”, grzeszny, by mógł narodzić się nowy człowiek dzięki łasce, którą wysłużył nam Chrystus Zmartwychwstały (Zmartwychwstanie kończy okres Wielkiego Postu).

Jak zauważa ks. Maciej, ciekawe jest to, że popiół na Środę Popielcową przygotowuje się ze spalonych palm poświęconych w poprzednim roku w Niedzielę Palmową. Ten fakt przypomina, że właśnie Chrystus, wysławiany przy wjeździe do Jerozolimy przez tłumy niosące gałązki palmowe jako Mesjasz i Król, daje nam siłę do duchowego odrodzenia – pokonywania grzechów i budowy dobra w sobie. – Obrzęd posypywania głów popiołem w Środę Popielcową przypomina, że stworzony przez Boga z prochu ziemi człowiek na końcu życia znów obróci się w proch – mówi ks. Ostrowski. – Popiół przypomina zatem znikomość ludzkiego życia, konieczność pamięci o tym, by żyć sprawiedliwie, w Bożej łasce, bo nasze ziemskie życie skończy się i pozostanie po nim tylko proch.

Ks. dr Stanisław Mieszczak SCJ z krakowskiego UPJPII wskazuje na jeszcze jeden ciekawy aspekt posypywania głowy popiołem. – Gdy ten znak wchodził do liturgii, zarówno w Starym Testamencie, jak i w czasach chrześcijańskich posypywanie popiołem było jednym z nielicznych sposobów użyźniania ziemi. Tam, gdzie posypano ją popiołem, była nadzieja na lepszy plon. Posypanie głowy było więc po prostu znakiem nadziei na zmianę na lepsze. Nie można też zapomnieć o symbolice Feniksa, mitycznego ptaka, który odradzał się z popiołów. To też symbol chętnie używany przez chrześcijan.

Krakowski teolog zachęca więc, by nie rozumieć znaku posypywania głów popiołem wyłącznie w sensie negatywnym, jako znaku upokorzenia i uniżenia. Poprzez przyjęcie tego znaku, będącego jednym z sakramentaliów (nie sakramentów!), człowiek świadomie podejmuje dar łaski Bożej, która będzie mu pomagać w drodze do odnowy.

Bicie duchowych rekordów

Okres Wielkiego Postu to także asceza. Wielu osobom kojarzy się ona z bezsensownym ograniczaniem samego siebie, wręcz z samowyniszczaniem. – Tymczasem asceza polega na trudach podejmowanych przez człowieka, by uzyskać doskonałość – tłumaczy ks. Ostrowski. – Obserwujemy, jak wielu ludzi (nawet do przesady) ubiega się o zdobywanie umiejętności fizycznych i intelektualnych. Popularne jest dążenie do bicia rekordów. Rekordziści są podziwiani i nagradzani. W świetle przytoczonej definicji takie zachowania

mieszczą się w pojęciu ascezy. Asceza to też umiejętność wyrzekania się jednych wartości, by móc osiągnąć inne, w ludzkim uznaniu wyższe. To robi każdy z nas, chcąc cokolwiek osiągnąć w życiu: nauczyć się czegoś, zdobyć pracę, zarobić na mieszkanie, osiągnąć jakiś cel itd. Każdy człowiek, któremu zależy na tym, by coś większego w życiu zrobić, jest ascetą. Trzeba mu tylko dobrze wytłumaczyć, co to słowo oznacza. A tak na marginesie – nowoczesna dietetyka mówi, że dla dobra fizycznego, dla zdrowia trzeba ograniczać posiłki, mądrze dobierać menu (nie jem wszystkiego, co mi smakuje), a nawet okresowo pościć. Ilu z nas kieruje się takimi regułami?

Ksiądz profesor zwraca też uwagę na fenomen licznego uczestnictwa w Eucharystii w Środę Popielcową. – Wydaje się, że ludzie chętniej przychodzą wtedy do kościoła na nabożeństwo, gdyż dzieje się coś nadzwyczajnego – tłumaczy. – Podobnie jest w inne dni, także w inne święta, gdy ma miejsce święcenie świec, palm, pokarmów wielkanocnych, kadzidła. Trochę się przyzwyczajamy do świętowania w powtarzających się, odbieranych jako monotonne, formach. To, oczywiście, może być interpretowane jako niezrozumienie głębi codziennej liturgii, a nawet niedojrzałość katolików. Ale możemy również powiedzieć, że człowiekowi potrzeba widzialnych, fizycznych znaków, modlitwy wyrażanej w różnych gestach, obrzędach. Jesteśmy całością fizyczno-duchową. Świętujemy nie tylko duchem, ale widzialnymi gestami.

„Duch nieczysty” ks. M. Maliński

Wszystkim nam to grozi – że nas szatan opęta. Ale najpierw zaczną się pomruki zbliżającej się burzy, rozlegnie się nagły szum – początek lawiny. Jeszcze możemy się ratować. Ale gdy się jej poddamy, runie i zniszczy nas. To może być nienawiść, złość, zemsta albo interesowność, chciwość, pazoerność albo pycha, próżność, chęć zdominowania innych. Zły duch tak nas opęta, że zatracimy się, on będzie nami kierował, ogarnie nas i podporządkuje sobie.

Sprzątanie kościoła

10. 02 ul. Zwycięstwa od nr 160 do 184 i od 183 do 199

17. 02 ul. Osadników Rzepeckiego Kosów

INTENCJE MSZALNE 05.02 – 11.02.2024R.

Poniedziałek 5. 02

- 7.00** 1. + **Kazimierz Banasik** - od sąsiadów z ul. Na Stawach
2. + **Eugeniusz Sośnierz** - od rodziny Łysików i Micków
17.00 + **Mariola Król** - od rodziny Majewskich

Wtorek 6. 02

- 7.00** 1. + **Konstanty Sorokosz** - od Bożeny i Andrzeja Opitek
2. + **Maria Grabania** - od męża
17.00 + **Zdzisława Gołas** - od rodziny Kęska

Środa 7. 02

- 7.00** 1. + **Jan Bożek** - od Marii i Józefa Sojka z rodziną
2. + **Józef Fidos** - od rodziny Paluch
17.00 Msza św. zbiorowa:

- + **Grzegorz Golczyk Janina Kazimierz Paluch**
+ **Edward Koszowski** - w 9 rocznicę śmierci - od żony
+ **Fryderyk Sojka** - od żony z rodziną
+ **Brunon Parzyk** w 16 rocznicę śmierci **i rodzice**
+ **Jan Humenicki** - od sąsiadów Moskałów
+ **Janina Dobrowolska** - od Datoniów
+ **Anna Kuzak** - od rodziny Pluta

Czwartek 8. 02

- 7.00** 1. + **Władysława Gołas** - od rodziny Otwinowskich
2. + **Wojciech Pluta** - od kolegów ze Szkoły Podst. Nr 21
17.00 + **Marek Żurawik** - od Teresy Szłapa

Piątek 9. 02

- 7.00** 1. + **Stanisława Pluta** - od wnuka Rafała z rodziną
2. + **Mariusz Winiarczyk** - od siostry i siostrzenicy z rodziną

17.00 + **Eugeniusz Proksa** - od rodziny Jura

Sobota 10. 02

7.00 1. + **Sylwester Kłos** - od syna Marcina z rodziną

2. + **Marek Żurawik** - od koleżanek i kolegów z klasy ze Szkoły Podst. Nr 21

17.00 + **Franciszek Wierzbiak** - od Dawida Zajęga z rodziną

NIEDZIELA 11. 02

7. 00 + **Karol Leś** - od żony i dzieci

9.00 + **Jan Krupa** w 3 rocznicę śmierci

11.00 1. za Parafian

2. w intencji Chorych

15.00 **Dziękczynna w 58 rocznicę ślubu , oraz w 85 i 80 rocznicę urodzin z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo potrzebne łaski opiekę MBN Pomocy**

18.00 + **Stanisław Skowronek** w 3 rocznicę śmierci - od Ireny i córek z rodzinami

INTENCJE MSZALNE 12.02. - 18.02.2024R.

Poniedziałek 12. 02

7.00 1. + **Jan Bożek** - od Stanisławy Sojka z rodziną

2. + **Eugeniusz Sośnierz** - od kuzyna Tadeusza Banasika z rodziną

17.00 + **Konstanty Sorokosz** w 1 rocznicę śmierci

Wtorek 13. 02

7.00 1. + **Franciszek Wierzbiak** - od siostry Julii

2. + **Stanisława Bożek** - od syna z żoną

17.00 + **Maria Grabania** - od sąsiadów z ul. Słonimskiego i Wygoda

Środa Popielcowa 14. 02

7.00 + **Eugeniusz Proksa** - od Sitników z rodziną

9.00 + **Jan Bożek** - od Andrzeja Wartalskiego z rodziną

16.00 1. + **Józef Fidos** - od Małgorzaty i Zygmunta Stokłosa

2. + **Stanisława Pluta** - od siostry Kazimierzy

18.00 1. + **Wanda Mąsior** - od córki Wiesławy i zięcia Tadeusza oraz wnuków

2. + **Marek Grzybek** w rocznicę śmierci

Czwartek 15. 02

7.00 1. + **Władysława Gołas** - od sąsiadów z ul. ks. Sulińskiego i Sielec

2. + **Stanisława Fuja** - od Małgorzaty Knapik z rodziną

17.00 + **Stanisław Kurowski** - od sąsiadów z ul. Dolnej

Piątek 16. 02

7.00 1. + **Kazimierz Banasik** - od rodziny Kołodziejów

2. + **Mariusz Winiarczyk** - od rodziny Macugów i Mularzy

16.30 Droga Krzyżowa

Msza św. + Anna Ferdynand Bożek - od córek z rodzinami

Po Mszy św. Droga Krzyżowa

Sobota 17. 02

7.00 1. + **Jan Bożek** - od siostry Marii z rodziną

2. + **Franciszek Wierzbiak** - od siostry Julii

17.00 + **Konstanty Sorokosz** - od Ryszarda i Bogumiły Śliwa z rodziną

NIEDZIELA 18. 02

7.00 + **Piotr Kucharski** w 5 rocznicę śmierci - od żony z synami

9.00 **Dziękczynna w 25 rocznicę ślubu Elżbiety i Krzysztofa Trzop**

i o dalsze Boże błogosławieństwo potrzebne łaski opiekę MBN Pomocy

11.00 za Parafian

15.00 **GORZKIE ŻALE**

Msza św. + **Wanda Mąsior** w 1 rocznicę śmierci

+ **Jan Mąsior** w 11 rocznicę śmierci

18.00 + **Władysława Emanuel Żurawik i rodzice** - od Barbary i rodziny